

12. Spr. 731. 1233 (II). संसार 1623 (II). RĪĠA-TAR. 2, 118. Spr. 3276. 3339. 4990. Buġ. P. 4, 7, 17. 3, 1, 37. 7, 24. 18, 19. 22, 20. 26, 5. 4, 14, 21. 7, 1, 10. SĀH. D. 400. NĪLAK. 114. विचित्राध्याय Verz. d. Oxf. H. 323, a, 31. विचित्रम् adv.: उपकृतिता Buġ. P. 5, 2, 4. विचित्रविकृतानना: KATHĪS. 46, 201. विचित्रकृत्रिमाणि PAÑĀR. 2, 1, 24. नानाविचित्रकृतमण्डन KĀU-RAṢ. 19. — c) seltsam, absonderlich, wunderbar: अत्यद्भुतमिदं त्वयि वि-चित्रमाभाति मे MBu. 3, 12029. वस्तुशक्तयः Spr. 238 (II). 1019. किमत्र विचित्रम् Glr. 8, 8. KATHĪS. 40, 241. RĪĠA-TAR. 3, 261. SĀH. D. 722. Verz. d. Oxf. H. 230, a, 40. विचित्रा हि सूत्रस्य कृतिः पाणिनेः KĪC. zu P. 4, 2, 35. n. eine Gattung des Paradoxon: विचित्रे यत्तद्विपरीतः फलेच्छया KUVALAJ. 107, b. z. B. नमति सत्तत्रैलोक्यादपि लब्धुं समुन्नतिम् ebend. PRATĀPAR. 91, b, 3. — d) (durch Abwechslung) reizend, prächtig, schön: गृहाणि R. 4, 6, 26. जलपल्लवमन्दिर R. 1, 2. तपाः Spr. 1039 (II). शय्या 1391. ब्रह्मसभा PAÑĀR. 4, 10, 94. कथा so v. a. unterhaltend, amüsant KATHĪS. 18, 68, 40, 115. 63, 5. 69, 185. Hit. 8, 18. 26, 22. °वाक्यप्रदता so v. a. Beredsam-keit Spr. 4713. अथर्वच विचित्रं च न शक्यं वक्तुं भाषितुम् 2766. कर्णे कलं किमपि रीति शनैर्विचित्रम् 1884. विचित्रं गापति R. 3, 79, 12. — 2) m. N. pr. a) eines Fürsten MBu. 1, 2697. — b) eines Sohnes des Manu Raukja (Devasāvarṇi) HARIV. 489. MĀRK. P. 94, 31. Buġ. P. 8, 13, 31. — c) eines Reihers Hit. 120, 10. — 3) f. श्री Koloquinthe RĪĠA. im ÇKDr. — 4) n. Siddh. K. 249, b, 1. — Vgl. वैचित्र्य.

विचित्रक (von विचित्र) 1) adj. wunderbar ÇABDĀRTHAK. bei Wilson. जम्बुवृक्षा विस्तीर्णा ऽतिविचित्रकः PAÑĀR. 2, 2, 52. — 2) m. eine Art Birke (भूरी) RĪĠA. im ÇKDr. — 3) n. Wunder ÇABDĀRTHAK. bei Wilson. विचित्रकय (वि + कया) adj. dessen Erzählungen unterhaltend sind; m. N. pr. eines Mannes KATHĪS. 69, 20.

विचित्रता (von विचित्र) f. 1) Mannichfaltigkeit, Abwechslung SĀH. D. 621. — 2) Absonderlichkeit, eine wunderbare Erscheinung Spr. 2835, v. l. विचित्रदेह m. Wolke ÇABDAK. im ÇKDr.

विचित्ररूप adj. mannichfaltige Formen annehmend MBu. 12, 11232.

विचित्रवर्षिन् adj. verschiedentlich — d. i. nicht allerwärts —, nur hier und da regnend VARĀH. BṚH. S. 3, 74.

विचित्रवीर्य m. N. pr. eines Sohnes des Çamṭanu (Çamṭanu) und der Satjavati, mit dessen Gattin Vjāsa Dhṛtarāṣṭra, Paṇḍu und Vidura zeugte, MBu. 1, 94. 2441. 3803. fgg. 4069. 4126. fgg. 5906. HARIV. 970. 1823. 3009. VP. 439. Buġ. P. 9, 22, 20. 23. °म् f. die Mutter Vikitravirja's d. i. Satjavati TRIK. 2, 8, 11. — Vgl. वैचित्रवीर्य, वैचित्रवीर्यक.

विचित्रसिंह m. N. pr. eines Mannes RĪĠA-TAR. 7, 104.

विचित्राङ्ग 1) adj. einen vielfarbigen Körper habend. — 2) m. a) Pfau ÇABDAR. im ÇKDr. — b) Tiger ÇABDAK. im ÇKDr.

विचित्रापीड m. N. pr. eines Vidjādhara KATHĪS. 48, 115.

विचित्रित (von विचित्र) adj. bunt gemacht, vielfarbig; verziert, geschmückt: शक्ति MBu. 3, 7210. अलंकृतस्तु म गिरिनामद्वैपविचित्रितैः । बभौ रत्नमयैः कोशैः संवृतः 14, 1755. नभस्ताराविचित्रितम् R. GORR. 2, 62, 30. 3, 28, 31. 49, 35. महोम् — तेषां प्रबलैर्विचित्रिताम् 5, 80, 31. 6, 83, 40. Buġ. P. 4, 6, 10. 8, 2, 3. PAÑĀR. 4, 7, 55. भवनं कृष्णमृतशावविचि-त्रितम् VARĀH. BṚH. S. 104, 28. KHANDOM. 119. वाचामगोरचरित्रविचित्रि-

ताय कुसुमायुधाय Spr. 2937.

विचित्रा (विचित्रा) s. u. विजित्वर.

विचितन (von चित् mit वि) n. das Denken an Etwas: और्ध्वदेहिक-धर्माणामासीद्युक्ता विचितने MBu. 12, 7883. अ० 3, 69.

विचितनीय (wie eben) adj. in Betracht zu ziehen, zu beobachten VA-RAH. BṚH. 18, 20.

विचिता (wie eben) f. Gedanken, Sorge: अस्माकं तु विचितये कथं सा-ग्रलङ्घनम् । स्यादिति R. 4, 62, 3. विचिताज्ञान MBu. 14, 1240 fehler-haft für विचित्राज्ञान, wie die ed. Bomb. liest.

विचितितर (wie eben) nom. ag. der an Etwas denkt: कामानामवि-चितिता MBu. 3, 2446.

विचित्य (wie eben) adj. in Betracht zu ziehen VARĀH. BṚH. S. 3, 17, 23, 1. 44, 18. 96, 13. zu beobachten 89, 18. woran man denken muss: हृदि Buġ. P. 10, 69, 18. worauf man seine Gedanken, seine Sorge zu richten hat: किमत्र विचित्यम् PRAB. 84, 3. auszudenken, ausfindig zu machen: अग्युपाय DAÇAK. 79, 8. अ० auf den man keine Aufmerksamkeit richten kann, unhilfbar, ohne alle Aufsicht seiend: °रूपद्विपा (अपलित die an-dere Rec.) R. GORR. 2, 96, 22. — Vgl. दुर्विचित्य.

विचिन्वत्क (von विचिन्वत्, partic. praes. von चि mit वि) adj. sich- tend, unterscheidend (nach Manu.) VS. 16, 46. Ind. St. 2, 43.

विचिन्वरा s. u. विजित्वर.

विचिलक m. ein best. giftiges Insect SUÇA. 2, 288, 13.

विचिरिन् HARIV. 14839 fehlerhaft für विचारिन्, wie die neuere Ausg. hat.

विचूर्णन (von चूर्णम् mit वि) n. das Zerreiben SUÇA. 2, 2, 1.

विचूर्णभि = चूर्णभि ÇAÑK. zu BṚH. ĀR. UP. S. 88.

विचूलिन् adj. keinen Haarbüschel auf dem Scheitel habend HARIV. 11138. — Vgl. चूलिन्.

विचैत् (von चैत् mit वि) f. 1) Lösung: कृपवन्संचैत् विचैत्ममिष्टये RV. 9, 84, 2. — 2) du, N. zweier Sterne AV. 2, 8, 1. 6, 100, 2. 122, 3. N. des 17ten Nakshatra TS. 4, 4, 10, 2; vgl. Journ. of the Am. Or. S. 6, 337.

1. विचेतन (von 4. चित् mit वि oder 2. वि + चेतन) adj. s. अ०.

2. विचेतन (2. वि + चेतना) adj. (f. श्री) bewusstlos, nicht das volle Be- wusstsein habend, geistesabwesend MBu. 3, 10050. 11078 (S. 372). HARIV. 4939. R. 4, 32, 18 (33, 16 GORR.). 74, 15. 2, 73, 7. 45. R. GORR. 2, 43, 32. 63, 45. 3, 26, 15. 40, 34. 42, 42. 43, 24. 64, 6. 68, 21. Spr. 911 (so v. a. ent- seelt). 2970 (so v. a. unvernünftig, dumm). KATHĪS. 17, 27. Buġ. P. 6, 1. 63. PAÑĀR. 1, 14, 64. 78. PAÑĀT. 43, 11.

3. विचेतन (von einem nicht vorhandenen denom. विचेतय्) adj. (f. ई) bewusstlos machend: नृणामिव विचेतनी PAÑĀR. 2, 8, 10.

विचेतयितर (vom caus. von 4. चित् mit वि) nom. ag. sichtbar ma- chend, unterscheidend AIT. Br. 6, 135.

विचेतैर् (von 1. चि mit वि) nom. ag. Sichter ÇAT. Br. 3, 3, 8.

विचेतव्य (von 2. चि mit वि) adj. zu suchen: सीता R. 4, 44, 116. zu durchsuchen: महो MBu. 3, 16215. R. 4, 40, 27. 41, 74. 44, 34. zu unter- suchen, zu prüfen: इन्द्रियाणि च कर्ता च विचेतव्यानि भागशः MBu. 12, 10500. बलाबलम् R. 5, 82, 11. ausfindig zu machen: उपाय KATHĪS. 102, 16. विचेतम् (2. वि + चे) adj. 1) in die Augen fallend: Wasser RV. 1,